

Flertal, der raadede i denne Sal, og Loven af 1916 blev vedtaget med alle Stemmer, ogsaa Socialdemokratiets. At ville slaa et meget stort Brød op i Anledning af det urime- lige og uretfærdige i Loven af 1916 synes mig derfor ikke ganske paa sin Plads her i Dag. Det ærede Medlems Angreb i saa Henseende hviler efter min Formening paa et ganske urigtigt Grundlag og har et stærkt agitatorisk Præg ligesom det følgende, det ærede Medlem fremkom med, saaledes at jeg ikke mener at behøve at beskæftige mig nærmere dermed.

Af de saglige Ting kritiserede det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen Bestemmelsen i Lovforslaget § 1, 2det Stykke, der — hvis jeg lige maa have Lov til at læse disse Par Linier op — lyder saaledes: „dog kan Raadet, hvor Forholdene taler derfor, ned- sætte Dagpengene med en Fjerdedel, naar der er forløbet 6 Maaneder fra Ulykkestil- fældet“. Det er ikke nogen meget stor Ændring, men den er indsat efter Arbejder- forsikrings-Raadets Anmodning; og Arbej- derforsikrings-Raadet gav efter min Mening gode Grunde for denne sin Anmodning. Det kan jo ikke nytte andet, vi maa regne med Forholdene, som de er, og der er nu en Gang en Sygdom, som med et latinsk Navn hedder traumatisk Neurose, og som man paa Dansk kalder Rentesyge; det er en meget alminde- lig Sygdom, og saafremt der gives store Dagpenge og stor Erstatning, antager denne Sygdom et et betænkeligt Omfang. Dette lille Memento i denne Paragraf om, at Dag- pengene et halvt Aar efter Ulykkestilfældet kan nedsettes med en Fjerdedel, tror jeg derfor i mange Tilfælde vil være nyttigt med Hensyn til at erindre Patienter om, at nu er det paa Tide, at han ogsaa selv an- strenger sig for at komme sig. At sige, at der heri er noget inhumant og barbarisk, er at lukke Øjnene for de virkelige Forhold. I Virkeligheden er Rentesygen en meget udbredt og almindelig Sygdom, det kan man slet ikke lukke Øjnene for, og det maa man ogsaa i Loven tage Hensyn til, ellers løber Erstatningerne i mange Tilfælde alt for højt op.

Saa angreb det ærede Medlem Bestem- melsen om Erstatningerne til Enker og slog ned paa det eneste Punkt, hvor disse fore- slaas sat ned, nemlig til Enker uden Børn. Det ærede Medlem beskæftigede sig slet ikke med det, der er det gode og efter min Mening meget væsentlige Fremskridt ved dette Lovforslag, nemlig at man i saa over- ordentlig høj Grad har taget Hensyn til Enker med Børn, i den Grad endog, at Enker med 2—3 Børn faar større Erstatning

efter dette Forslag end efter Loven af 1920. Det er ubetinget et Fremskridt og en god Politikk, og det er fuldkommen misvisende og agitatorisk i denne Forbindelse kun at beskæftige sig med Spørgsmaalet om Enker uden Børn, især da man sikkert maa have Lov at kræve af en Enke uden Børn, maaske endog en yngre Enke, at hun skal forsørge sig selv, ligesom man i en Mængde Tilfælde kan regne med, at hun bliver gift igen.

Saa anbefalede det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen en Besparelse, nemlig med Hensyn til Statens Ulykkesforsikring. Det er første Gang, jeg fra socialdemokratisk Side har hørt en Besparelse anvist. Des- værre er denne Anvisning ikke 2 Øre værd, idet denne Besparelse allerede er gennem- ført for et halvt Aar siden, nemlig de 20 000 Kr. paa Statens Ulykkesforsikring. Jeg forstaaer og anerkender det ærede Med- lems gode Hensigt i saa Henseende, men hans Anvisning bliver altsaa kun til et Slag i Luften.

Endelig kom det ærede Medlem ind paa Spørgsmaalet om en Statsanstalt for lovpligtig Forsikring. Ja, dette Spørgsmaal har jo ofte været drøftet, men jeg tror ikke, der er rigtig Tillid til en saadan Institution, undtagen hos det ærede Medlems Parti- gruppe. Man kan meget vel med Hensyn til en saadan Anstalt stille op paa Papiret, hvor billig den vil blive, men det er jo saa- ledes med disse Anstalter, at naar de har bestaaet nogen Tid, vokser de gerne meget, vokser undertiden ud over alle Bredder. Hvis man vil henvise til et Eksempel paa billig Ulykkesforsikring, kan man med langt mere Ret henvise til de gensidige Forsik- ringsselskaber, hvoraf mange administrerer deres Portefeuille overordentlig billigt.

Dernæst kom det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen ind paa et andet Spørgs- maal, som tidt og ofte har været drøftet og lige saa ofte er blevet afvist, saa jeg skal fatte mig i stor Korthed; det er Spørgs- maalet om Optagelse af de saakaldte fag- lige Sygdomme. Jeg vil ønske, at det ærede Medlem vilde meddele mig nogle Grupper af disse faglige Sygdomme og meddele mig, hvor stort et Antal det vilde dreje sig om, saa kunde vi jo drøfte det. Jeg har allerede for mange Aar tilbage været inde paa Spørgs- maalet om disse faglige Sygdomme, og for 20—30—40 Aar siden er der ingen Tvivl om, at de i de store Industrilande spillede en ikke ringe Rolle, men her i Danmark i de senere Aaringer, hvor Renlighed, Forstaaelse af Sygdomme, Fabrikshygienje o. s. v. er vokset saa overordentligt, spiller de en ganske forsvindende Rolle, saa at det vilde